

Ingen af de to stater kan pålægges forpligtelser der strider mod deres lovgivning og forvaltningspraksis. De er heller ikke forpligtet til at udlevere oplysninger som ville røbe forretningshemmeligheder m.v.

d. § 1, stykke 1, medfører endvidere, at de respektive myndigheder kan yde hinanden bistand ved inddrivelse af skatter, der skyldes i den anden stat, efter bestemmelserne i artikel 28. Som hovedregel skal det skattebeløb, der skyldes, være endeligt fastslået, men bestemmelserne åbner også mulighed for, at en stat kan anmode den anden stat om at træffe foreløbige foranstaltninger til sikring af et skattekrav, hvor beløbet ikke er endeligt fastslået, f.eks. på grund af en vererende retssag.

Efter § 1, stykke 2, træder overenskomsten i kraft og får virkning i overensstemmelse med bestemmelsen i artikel 31.

I henhold til denne artikels stykke 1, skal de to staters regeringer skriftligt underrette hinanden, når de forfatningsmæssige betingelser for overenskomstens ikrafttræden er opfyldt. For Danmarks vedkommende vil dette sige, når det foreliggende lovforslag er endelig vedtaget.

I henhold til artiklens stykke 2 træder overenskomsten i kraft den dag, udvekslingen af den sidste af de i stk. 1 omhandlede to underretninger finder sted.

For begge staters vedkommende vil overenskomsten derefter få virkning for så vidt angår de skatter der er omfattet af overenskomsten, fra det indkomstår, der følger umiddelbart efter det år, i hvilket overenskomsten træder i kraft, og følgende indkomstår.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten vil herefter indgå som en del af de to landes skattelovgivning.

Indholdet af dobbeltbeskatningsoverenskomstens enkelte artikler

Artikel 1. De af overenskomsten omfattede personer

Overenskomsten skal gælde for fysiske og juridiske personer, der er hjemmehørende, dvs. fuldt skattepligtige, i en af eller begge stater. Typisk vil situationen være den, at en person er fuldt skattepligtig i den ene stat (bopælsstaten) og samtidig begrænset skattepligtig til den anden stat af indkomst fra denne (kildestaten). Overenskomsten vil derimod ikke gælde for personer, der kun er begrænset skattepligtige i begge stater.

Artikel 2. De af overenskomsten omfattede skatter

Artiklen opregner de indkomstskatter, der er omfattet af overenskomsten. Alle danske indkomstskatter er

omfattet uanset om de pålignes af staten, amterne eller kommunerne.

For Venezuelas vedkommende gør der sig det gældende, at der undertiden også pålignes en særskilt skat på 1 pct. af nettoværdien af erhvervsvirksomhedsaktiver (the business assets tax (BAT)). Den træder i stedet for indkomstskat i de år, hvor der ikke er noget overskud at beskatte. Når virksomheden senere beskattes af overskud, godskrives den tidligere betalte BAT, der kan fremføres i tre år. Som følge af denne skats særegne karakter, er den ikke opregnet i de indkomstskatter, der omfattes af overenskomsten.

I stykke 4 er bestemt, at overenskomsten også vil omfatte alle skatter af samme art eller væsentlig samme art, som efter overenskomstens undertegnelse pålignes som tillæg til eller i stedet for de gældende skatter.

Artikel 3. Almindelige definitioner

Artiklen definerer i stykke 1 en række generelle udtryk, der anvendes i overenskomsten, og som overalt i overenskomsten skal forstås i den anførte betydning. I artiklen defineres bl.a., hvad der skal forstås ved Danmark og Venezuela, dvs. hvilke geografiske områder overenskomsten er gældende for. Udtrykket Danmark omfatter i denne forbindelse også de havområder, hvor Danmark i overensstemmelse med international ret kan udnytte naturforekomster. Færøerne og Grønland er ikke omfattet af definitionen.

Udtrykket person omfatter fysiske personer og selskaber samt enhver anden sammenslutning af personer, medens udtrykket selskab omfatter juridiske personer samt enhver anden sammenslutning, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person.

Artiklen definerer endvidere udtrykkene kontraherende stat, foretagende i en kontraherende stat, international trafik, kompetent myndighed og statsborger.

Begrebet statsborger har ikke blot den traditionelle betydning vedrørende fysiske personer. Efter litra i)(ii) omfatter udtrykket statsborger også juridiske personer, der består i kraft af lovgivningen i de to stater. Man vil således i overenskomstens forstand betragte et dansk selskab som en dansk statsborger.

I stykke 2 bestemmes, at medmindre andet følger af sammenhængen skal alle udtryk, som ikke er defineret i overenskomsten, have den betydning som de har i skattelovgivningen i den stat der skal anvende overenskomsten.